

Molebien na Nowy Rok

Diakon: Pobłogosław, władko.

Kapłan: Błogosławiony Bóg nasz, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Lektor: Królu Niebieski. **Trisagion.** Ojcze nasz.

Kapłan: Albowiem Twoje jest królestwo i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Lektor: Panie, zmiłuj się (**dwanaście razy**).

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Przyjdźcie, pokłońmy się Królowi naszemu Bogu. Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do Chrystusa, Króla naszego i Boga. Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do samego Chrystusa, Króla i Boga naszego.

Psalm 64:

Tobie przynależy chwała, Boże, na Syjonie, i Tobie należy się modlitwa w Jerozolimie. Usłysz modlitwę moją, do Ciebie przychodzi wszelkie ciało. Słowa nieprawych przemogły nas i nieczystość naszą Ty oczyścisz. Błogosławiony, którego wybrałeś i przyjąłeś, zamieszka w przybytkach Twoich, nasyci się dobrami domu Twego. Święta jest Twoja świątynia, przedziwny jesteś w sprawiedliwości, usłysz nas, Boże, Zbawicielu nasz, nadziejo wszystkich krańców ziemi i będących daleko na morzu. Utwierdzasz góry mocą Twoją, przepasany mocą. Uśmierzasz głębinę morską, szum jej fal któż wytrzyma? Buntują się ludy i znaków Twoich lękają się żyjący na krańcach ziemi, upiększyłeś odejścia poranka i wieczoru. Nawiedziłeś ziemię i zrosiłeś ją, pomnożyłeś ją obficie, rzeka Boża napełniła się wodą, przygotowałeś dla nas pokarm, albowiem to Ty go przygotowujesz. Bruzdy ziemi napój, pomnóż jej żniwa, w kroplach rosy rozradują się jaśniejącej. Pobłogosławisz krąg roku miłosierdziem Twoim i pola Twoje napełnią się tłumem. Pustynia obficie jest zroszona i radością przepasują się pagórki. Łąki przyodziewają się w stada owiec, a doliny okrywają się pszenicą, wykrzykują radośnie, albowiem zaśpiewają.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Alleluja. Alleluja. Alleluja. Chwała Tobie, Boże (**trzy razy**).

Diakon mówi ektenię: W pokoju do Pana módlmy się, **po wezwaniu** Za żeglujących, podróżujących, chorych, cierpiących, uwięzionych oraz o ich wybawienie, do Pana módlmy się, **dodając następujące prośby:**

Aby obecne dziękczynienie i modlitwy nas niegodnych sług swoich miłosiernie przyjął na swój nadniebiański ołtarz i łaskawie zmiłował się nad nami, do Pana módlmy się.

Aby modlitwy nasze były łaskawie przyjęte i odpuścił nam oraz całemu ludowi swemu wszystkie grzechy dobrowolne i mimowolne, popełnione przez nas w minionym roku, do Pana módlmy się.

Aby pobłogosławił początek i przebieg tego roku łaską swojej przyjaźni co człowieka, dał nam czasy pokoju, pomyślne wiatry i bezgrzeszne dał nam w zadowoleniu życie, do Pana módlmy się.

Aby odwrócił od nas cały gniew swój, sprawiedliwie na nas skierowany ze względu na grzechy nasze, do Pana módlmy się.

Aby odpędził od nas wszystkie niszczące duszę żądze i niemoralne obyczaje, włożył w serca nasze bojaźń swoją Boską ku pełnieniu Jego przykazań, do Pana módlmy się.

Aby odnowił ducha prawego w naszym wnętrzu i umocnił nas w wierze prawosławnej, gotowych do pełnienia dobrych uczynków i spełniania wszystkich Jego przykazań, do Pana módlmy się.

Aby zrzucił wszystkie herezje i odstępstwa, i wszędzie zasadził prawdziwą wiarę i pobożność, nawrócił wszystkich odstępców od prawej wiary do poznania prawdy i zjednoczył ich ze świętym swoim Kościołem, do Pana módlmy się.

Aby wybawił Kościół swój święty i wszystkich nas z wszelkiego utrapienia, biedy, gniewu i niedostatku, i od wszystkich wrogów widzialnych i niewidzialnych, a wiernych swoich zawsze otaczał swoimi aniołami i dał im zdrowie, długie życie i pokój, do Pana módlmy się.

O wybawienie nas z wszelkiego utrapienia, gniewu i niebezpieczeństwa, do Pana módlmy się.

Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodnicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, Panie.

Kapłan: Albowiem Tobie przynależy wszelka chwała, cześć i pokłon, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Diakon: Bóg i Pan, i objawił się nam. Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie.

Stichos 1: Wyznawajcie Pana, albowiem jest dobry, bo na wieki Jego miłosierdzie.

Stichos 2: Oblegający otoczyli mnie i w imię Pańskie sprzeciwiłem się im.

Stichos 3: Nie umrę, lecz będę żył i opowiadał dzieła Pańskie.

Stichos 4: Kamień, który odrzucili budowniczkowie, ten stał się kamieniem węgielnym, jest on od Pana i jest przedziwny w oczach naszych.

Troparion, ton 4:

Dziękczynienie składamy, niegodni słudzy Twoi, Panie, za Twoje wielkie dobrodziejstwa nam okazane, sławiąc Ciebie chwalimy, błogosławimy, dzięki składamy, śpiewamy i wywyższamy Twoją dobroć, i z miłością wołamy do Ciebie: Dobroczyńco, Zbawco nasz, chwała Tobie.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi. **Ton 3:**

Twoich dobrodziejstw i darów staliśmy się godni, Władco, my, słudzy niepotrzebni, do Ciebie gorliwie przybiegamy i dziękczynienie Tobie składamy, i Ciebie jako Dobroczyńcę i Stwórcę sławiąc, śpiewamy Tobie, Boże wielce szczodrobliwymy.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen. **Ton 5:**

Całego stworzenia Stworzycielu, który czasy i lata w swej władzy ustanowiłeś, pobłogosław krąg roku łaską Twoją, Panie, zachowując w pokoju wierny lud Twój, dla modlitw Bogurodzicy, i zbaw nas.

Prokimenon, ton 4: Będę śpiewał Panu dobroczyńcy memu* i śpiewam imieniu Boga Najwyższego.

Stichos: Rozraduje się serce moje w zbawieniu moim.

I List świętego Pawła Apostoła do Tymoteusza (perykopa 282; 2, 1-7)

Dziecię Tymoteuszu, przede wszystkim napominam, aby zanosić błagania, modlitwy, prośby, dziękczynienia za wszystkich ludzi, za królów i za wszystkich przełożonych, byśmy ciche i spokojne życie wiedli we wszelkiej pobożności i uczciwości. Jest to rzecz dobra i miła przed Bogiem, Zbawicielem naszym, który chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni i doszli do poznania Prawdy. Albowiem jeden jest Bóg, jeden też Pośrednik między Bogiem i ludźmi, człowiek Chrystus Jezus, który siebie samego złożył jako okup za wszystkich, Jemu cześć i chwała na wieki wieków. Amen.

Ewangelia według Łukasza (perykopa 13; 4, 16-22)

W owym czasie Jezus przyszedł do Nazaretu, gdzie się wychował, i wszedł według zwyczaju swego do synagogi, i powstał, aby czytać. I podano mu księgę proroka Izajasza, a otworzywszy księgę natrafił na miejsce, gdzie było napisane: Duch Pański nade mną, przeto namaścił mnie, abym, zwiastował ubogim dobrą nowinę, posłał mnie, abym głosił jeńcom wyzwolenie, a ślepym przejrzenie, abym uciśnionych wypuścił na wolność, abym zwiastował miłościwy rok Pana. I zamknąwszy księgę, oddał ją słudze i usiadł. A oczy wszystkich w synagodze były w Niego wpatrzone. Zaczął tedy mówić do nich: Dziś wypełniło się to Pismo w uszach waszych. I wszyscy przyświadczali Mu, i dziwili się słowom łaski, które wychodziły z ust Jego.

Po Ewangelii diakon mówi ektenię: Zmiłuj się nad nami, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego, prosimy Cię, wysłuchaj i zmiłuj się, **dodając do niej następujące prośby:**

Dziękując z bojaźnią i drzeniem jako słudzy niepotrzebni Twojej łaskawości, Zbawco i Władco nasz Panie, za Twoje dobrodziejstwa, które obficie wylałeś na swoje sługi, przypadamy i chwałę Tobie jako Bogu przynosimy i z uwielbieniem wołamy: wybaw z wszystkich nieszczęść sługi Twoje i zawsze jako miłosierny spełniaj w dobroci swej pragnienia nas wszystkich, gorliwie modlimy się do Ciebie, wysłuchaj i zmiłuj się.

Abyś pobłogosławił wieniec nadchodzącego roku swoją łaską i utulił w nas wszelką wrogość, niezgodę i walki bratobójcze, dał nam pokój, mocną miłość bez obłudy, pobożne i cnotliwe życie, modlimy się, najłaskawszy Panie, wysłuchaj i zmiłuj się.

Abyś nie pamiętał niezliczonych nieprawości i naszych złych czynów, które miały miejsce w minionym roku, i nie odpłacał nam według naszych czynów, ale pamiętał o nas w swoim miłosierdziu i dobrodziejstwach, modlimy się, miłosierny Panie, wysłuchaj i zmiłuj się.

Abyś w czasie właściwym dał deszcze, wczesne i późne, rosę płodną, wiatry umiarkowane i pożyteczne oraz aby zajaśniało ciepło słoneczne, modlimy się, szczodroblivy Panie, wysłuchaj i zmiłuj się.

Abyś zmiłował się nad świętym swoim Kościołem i umocnił go, powiększył i obdarzył pokojem, zachował nienaruszonym przez bramy otchłani i na wieki odsunął wszelkie ataki wrogów widzialnych i niewidzialnych, modlimy się, wszechwładny Władco, wysłuchaj i zmiłuj się.

Abyśmy w nadchodzącym roku i we wszystkich dniach naszego życia zostali wybawieni od głodu, zarazy, trzęsienia ziemi, potopu, gradu, ognia, miecza, ataku obcych plemion i walk bratobójczych, od wszelkiej śmiertelnej rany, smutku i kłopotów, modlimy się, miłosierny Panie, wysłuchaj i zmiłuj się.

Kapłan: Usłysz nas, Boże, Zbawicielu nasz, Nadziejo wszystkich krańców ziemi i pozostających daleko na morzu, i miłosierny, miłosierny bądź, Władco, dla naszych grzechów i zmiłuj się nad nami. Albowiem jesteś Bogiem miłosiernym, Przyjacielem człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Diakon: Przyklęknąwszy, jeszcze i jeszcze do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Kapłan odmawia tę modlitwę:

Władco, Panie Boże nasz, Źródło życia i nieśmiertelności, Stwórco wszystkich stworzeń widzialnych i niewidzialnych, który w swojej władzy ustanowiłeś czasy i lata, który wszystkim rządysz w Twojej mądrej i łaskawej Opatrzności, dziękujemy za Twoje dobrodziejstwa, którymi zadziwiłeś nas w minionym czasie naszego życia. Prosimy Cię, szczodroblivy Panie, pobłogosław wieniec nadchodzącego roku Twoją łaską, daj z wysoka Twoje dobrodziejstwa całemu Twemu ludowi, zdrowie, zbawienie i wszystkim łaskawą

pomoc. Wybaw z wszelkich złych sytuacji święty Twój Kościół, to miasto i wszystkie miasta, i krainy, dając im pokój i ciszę. Tobie, Ojcu niemającemu początku, z Jednorodzonym Twoim Synem, i z Najświętszym, i Życiodajnym Twoim Duchem, w jednej istocie sławionemu Bogu, niech będziemy godni zawsze składać dziękczynienie i wywyższać najświętsze Twoje imię.

Także donośnym głosem:

Chwała Tobie, Bogu, Dobroczyńcy naszemu, na wieki wieków.

Chór śpiewa wielką doksologię, czyli Chwała na wysokościach Bogu lub hymn św. Ambrożego, biskupa Mediolanu: Ciebie, Boga, chwalimy – patrz s. .

Po zakończeniu hymnu kapłan mówi zwykle rozesłanie.

Po rozesłaniu diakon wygłasza życzenia długich lat życia władzom kościelnym, władzom państwowym i wszystkim wiernym.